

Melyik lesz az ország első KISZ-frontja?

a maga büne adotta, majd így ellenforradalom a proletárdiktatóknak tekintőknak, hogy aült tömeg mozgó munkát kell nem feledkezárduktatúra töb-em. Allandóanrt egységét. Aároztat apróani oly módon, en mutakozója magával a k növekedését.

Allandóan tni kell

sekről. Láthat, hogy a tömeg a tájékoztatást, mennyire vártevékenységét, ással baj van, nem jól végzi rt nem igényli gtségét a feloz, pedig azokót.

om feletti mel fogadja n becsületes kszik is erő-kormányt edésében.

n a legfőbb zeteket há-el a párt köy maradektak az orszáozott hatá-

hály elvtárs ngzott felszósában kiegészal a pártnak lefolytatott intézkedéseit, a meggyőzőkőzés elérte k lelkesedése arra, hogy a tságot támotesznek párt k továbbfej-

isárolkat

k javaslata hez juttatja etlen, tehát, at — anyag-

ében a házaz OTP alani a dolgoen vásárló után külön van, továbbálat esetén svételi szer-tai, a feanz kamattal. dő tartalma 25 évi szol-

amelynek 5 évig adó-köszödeli il- az eladható k el a bá- A rendelet ljanak, ha-töknél, vál-dódik.

z aktivisták bizatásukat, aka mellett j dolgozók- szervezeti szépségei-

Még május 11-én versenyfelhívás jelent meg lapunkban. A várpalotai Beszáló-akna fiataljai küldték az ország fiatal bányászaihoz. Keljünk versenyre, termeljünk többet, olcsóbban. Ez volt a gondolata a felhívásnak. A felhívást a lapon keresztül elküldték az ország valamennyi szénbányászati trösztjének. Válasz nem érkezett. Két héttel később megkérdeztük tőlük, miért nem fogadják a felhívásunkat. Válasz erre sem érkezett. Pedig szép törekvések voltak a szavak mögött. A palotai fiatalok a VIT tiszteletére hívták versenyre a fiatal bányászokat. Mert tudják, hogy Borsodban, Pécsen és az ország többi üzemében éppen úgy kell a szén, mint itt Várpalotán. Az érdektelenség lehangozta a palotai fiatalokat. De

a hamú alatt ízzott a parázs.

Nem hagyjuk annyiban, kell a verseny. Kell az országnak, kell nekünk, hisz a várpalotai fiatalok között komoly hagyományok vannak a versenymozgalmak. S a KISZ szervezet felkereste az üzem vezetőjét, Roszjár János elvtársat, Csizmadia Béla KISZ titkár beszélt nekünkben. — Azt kérjünk, mondották, hogy a július 1-én beinduló 301-es 80 méteres front KISZ front legyen. Igerjünk, hogy az eddigi 9,6 csillés fejteljesítményt 2,4-el túlteljesítjük. Igalozatlan műszakmunkát a KISZ fronton nem lesz, a minőség javításában a palatartalmat a megengedett alá szorítjuk. Gondosan ügyelünk a fatakérekosságra is.

Az egység megtörtént. Az üzemvezetőség hosszas körültekintéssel kiszemelte a frontmestereket. Rájuk bízta a KISZ front munkarejének megszervezését. Legnehezebben Pálfi Imrével ment az egység. Ő meg volt elégedve eddigi munkájával az F-4-es gép mellett, hiszen itt is megtette kötelességét. A 3 F-4-es gép egyhónapos versenyében ő lett az első. Egy kicsit visszariadt, hogy most 16 ember munkájáért kell felelni. Azután mégis kötélnek állt. Igen, ez tartotta vissza. Nem a fiataloktól való idegenkedés, hiszen ő is mindössze 23 éves. Aztán változatlanul kezdett a fiatalok között. Bizony voltak, akik nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. Babai István, Lakatos István, meg az „örög” Dóczy János, sehogysem akarták betartani a munkaidőt.

— Ne rontsa az ilyen ember a fegyelmet. Igyekeztem is elírni őket, — mondja Pálfi Imre. — De hamarosan akadt helyettük másik kettő. Csines Lajos két hete került a bányába, úgy láttam, jól mozog, idehoztam. Ugyanígy Ferenczi Istvánt is. Aztán ahogy a brigádjáról beszél, észre sem venni szavából, hogy valamikor kézzel-lábbal tiltakozott a KISZ front ellen. Meg is kockáztattunk egy kérdést:

Elmenne most a KISZ-frontról?

— Hát bizony nagyon meggondolnám, hogy menjek-e... — hangzott a válasz. És amíg a frontmesterrel beszélgettünk, sűrűn koppantak a csákányok, merültek a lapátok a szénben, és a kaparószalag csak akkor állt meg, amikor egy fadarabot (bányász nyelven: klecni) elkaptott a lánca. De ez is csak egy pillanati tartott. A frontmester máris ott termett, hogy eltávolítsa.

— Kik a legjobb vájárók? — Nehéz lenne azt így megmondani. Nem kell biztatni ezeket a fiatalbembereket, tudja ez mind a kötelességük.

— Hogyan segítik egymást? — Ahogyan minden bányásztól megszívessébb elváránk. Ha ő maga fölradokott, segít a másiknak anélkül, hogy küldenék vagy hívják.

— Mégis, kik a legjobbak? — Horváth József, Paki Jenő, Berd István, ... meg a többi mind. Amikor végigmentünk a fronton, mind fiatal arc nézett felénk. Mennyi idősök ezek a fiatalbemberek? — kérdeztük. — A frontmester kész volt a válasszal: az átlagkorhatár 22—25 év. És ebben benne van Balogh Józsi bácsi is, pedig ő már nem fiatal, de al nem hagyná őket. Ő kérte magát

ide. Aztán nemcsak arra van gondja, hogy mint tapasztalt ember a munkában segítsen, hanem neveli is a KISZ-eseket. Ha úgy véli, hogy a fiatalok között az élcelődés túlmegy a józsis határain, mindjárt szóváteszi. És hallgatnak is a szavára.

Aztán arról kezdünk beszélgetni, hogy hol is tartanak most a versenyvállalással.

— Választ ugyan nem kaptunk a felhívásunkra. De mi nem adtuk fel a harcot.

És most 13,8 csillés átlaguk van

Meg is van műszakonként a 110—120 forint kereset. Aztán szóba került a KISZ titkár — Csizmadia Béla is, aki most Moszkvában van a VIT-en. — Úgy határoztunk, hogy hetenként küldünk neki levelet, s megírjuk, hogy nem hoztunk szegycet a KISZ névre. Megírjuk, hogy a VIT megnyitásának napjától ismételtelen versenyre hívjuk az év végéig az ország valamennyi KISZ frontját, ezzel a felhívással: Melyik lesz az ország legelső KISZ frontja?

Már kettőre jár az idő, de a frontról senki sem mozdul. A munka éppen olyan serényen folyik, mint két vagy három órával ezelőtt. Közben megérkezik Márcz Ferenc, az I-es szak frontmestere. Néhány szót váltanak egymással, aztán Feri bácsi, (mert mindenki így szólítja), lát készit elő a légvágatból.

Persze közöttük van most a városi KISZ titkár, Homoki Imre és a megyei KISZ bizottság tagja, Szabados Antal elvtárs és együtt rakják a szén a fiatalokkal. Látszik, hogy szívesen dolgoznak, mert csorog róluk az izzadság. Csak a váltáskor érünk rá néhány szót váltani egy nagyobb csoporttal. De már megérkezett a következő szak is. Már ők is a levélről beszélnek, úgy látszik a többiek már elűjságotáltak nekik. Igen örülnek neki. Nincs miért szegycetniek. Kedélyesen beszélgetnek, de ha dolgozni kell,

serényen forog kezükben a szerszám.

A két Gárdonyi gyerek a front bal-szárnyán dolgozik. Lajos a vájár, az öccse: Pista a csillés. S amikor velük váltunk néhány szót, maguk terelnek a beszédet a munkafegyelmre.

— Talán valami baj van? — Baj éppen nincs, mert ha a saját öcsém hiányozna, azt is kiküldeném a frontról — mondja Gárdonyi Lajos. Az azonban nem tetszik, hogyha mi a front munkafegyelmre érdeklében valakit eltávolított és azt az aknász visszaküldi azzal a fölényes kijelentéssel, hogy én parancsolok és nem a frontmester. Hagyják meg nekünk ezt a jagunkat. Tudjuk, mit miért csinálunk. A szó közben érkezik oda Kósa Lajos bácsi kezében támfával. A mozgása nem árulja el, hogy megért már vagy 50 nyarat. Ki is

Levél Moszkvába

Csizmadia Béla KISZ titkár elvtársnak

Moszkva — VIT.

Kedves Csizmadia elvtárs!

Büszkén és örömmel küldjük sorainkat innen, a szénfal melől Tehozzad a béke fővárosába. Míg Te a világ fiataljainak nagy béketalálkozóján arról beszélsz, hogyan küzdöttünk nagy barátunk, a Szovjetunió mellett munkáshatalmunk védelméért, addig termelő munkákkal teszünk hitet a béke mellett.

Drága Barátunk!

Míg Te a várpalotai bányászfiatalok képviselőjében a VI. Világifjúsági Találkozó küldöttével tanácskozol, mi itthon jó munkával igyekszünk dicsőséget szerezni Kommunista Ifjúsági Szövetségünknek. Mondd el, hogy a várpalotai fiatalok hűek a béke és a szocializmus ügyéhez. Megírjuk Neked, úgy határoztunk, a VI. VIT megnyitásának napján versenyre szólítjuk hazánk valamennyi KISZ frontját, hogy az év végéig a fejteljesítmények növelésében, az önköltség csökkentésében, melyikünk lesz az első. Elhatároztuk azt is, hogy minden héten levelet küldünk Neked, melyben elmondjuk, hogyan állunk helyt a munkában.

És most hadd mondjuk el, hogy július 17-től 25-ig további 801, eddig összesen ebben a hónapban 2221 tonna szénrel termeltünk többet a tervezettnél.

A fiúk mind jól vannak. Kívánunk Neked jó egészséget és jó szórakozást.

Jó szerencsét!

A Beszáló-akna KISZ front fiataljai nevében:

Morauszki Pál
mb. KISZ titkár.

vágja a rezet. — Hogy érzi magát Lajos bácsi itt a fiatalok között? — Mint afféle fiatal — feleli és már igyekszik is tovább a kaparó mellett.

Most azt hittük, hogy a frontmesterek összebeszéltek. Mert amikor Márcz Ferencről kérdeztük, hogy kik a legjobbak a fronton, azt válaszolta, amit Pálfi Imre. Csak nagynehezen bökte ki: Forgács Mihály, Pavelka István és Csik Jenő nevét.

A II-es szakkal nem találkoztunk. Azon Tóth József P. a frontmester. Úgy mondják, neki már nagy gyakorlatra van a fiatalok vezetésében, hisz ő volt egy évig a DISZ front frontmestere. Aztán megtudtuk azt is, hogy az ő csapatában is vannak olyanok, akik nem sokkal, de mégis kitűnnek a többiek közül. Tóth Lajos, Tóth József B., Nagy Lajos vájárók és Kuncz István csillés.

Kifelé igyekszünk, amikor egy fúrge mozgású lánnyal találkozunk. Ő a front kapcsoló-kezelője. Selmecki Mária, alapító tagja a KISZ-nek. — Frontmesterek is beillene — mondja Morauszki Pál kísérőnk. — Csak úgy harsog a hangja végig a fronton, ha a műszak elején a szalag üresen szalad. Aztán pöröl felfelé is, ha ürescsille hiány akadályozza a termelést.

Ahogy felfelé ballagunk, Morauszki elvtárs elmondja, hogy minden különösebb megerőltetés nélkül 20—25 csilléval többet tudnának termelni, ha ürescsille hiány, vagy egyéb nem akadályozná a munkát. Elmondja még azt is, hogy a pártszervezet és az üzemvezetőség tényleg felismerve a KISZ front fiataljainak becsületes helytállását. Segítik is őket. Tanácsokat adnak, a fiatalok nevelésében, a szakmai kérdésekben, és szinte alig telik el nap, hogy ne jelenne meg közöttük az üzem mérnöke, Borzik elvtárs, aki ugyancsak KISZ tag.

A többit elmondják a számok,

melyek híven rögzítik a fiatalok helytállását. Adott szavukhoz hívek maradtak, mert nemcsak a 2,4 csillés többletet termelték meg, hanem a 9,6 csillés teljesítménnyel szemben 13,8 csillés termelnek fejenként. És ha már itt tartunk, megkértük az üzemvezetőt, mondja meg azt is, mennyit termelt a KISZ front terven felül júliusban. — 142 vagont — hangzott a meglehetősen válasz. És még azt is hozzátette az üzemvezető, ez bizony közel egy napi szénkészlete a November 7 Erőműnek.

Amikor elkészültünk, azzal a jóleső érzéssel búcsúztunk, hogy most már tényleg elmehet a levél Moszkvába Csizmadia elvtársához, és az ország többi bányász fiataljához, mert a várpalotai KISZ-isták nem vallanak szegycet kezdeményezésükkel. Bátran kérdezhetik az ország bányászfiataljaitól, melyik lesz az ország legelső KISZ frontja?

Angyal Mihály

Pillanatképek a Kohóból és az Erőműből

Nemcsak az inotaiak büszkesége

Büszkén számoltunk be az ellenforradalom leverése után azokról az állomásokról, amelyek újabb energiateljesítést tettek lehetővé a kohóban. Most valahogy mégis elhallgattunk az elmúlt hét nagy eseményéről, pedig nem másról, mint az újabb 4,8 Mw energia engedélyezéséről volt szó, ami azt jelenti, hogy a kohó kádjának mintegy 70 százaléka már munkában van.

Persze azt is el kell mondanunk, hogy ezzel párhuzamosan létszám-emelés is szükségessé vált. Közel

200 új, illetve egykor elbocsájtott dolgozójukat hozhatták vissza. A 70 százalékos üzemeltetés ezáltal nemcsak a több fémot jelent, hanem azt is, hogy az eddigi erőfejlesztések mellett — bár ezek sem voltak hiábavalók — a III. negyedévtől kezdve nerr. kell állami támogatásra szorulóknak.

Jogosan lehetünk tehát büszkék eredményeinkre, de arra is, hogy az adottságokkal jól gazdálkodnak a kohászok.

Vajon melyik brigád lesz az első?

Az ország három alumíniumkohója közötti vetélkedés a II. negyedévi során az inotaiak javára elődt. Így tehát hozzájuk került a tatabányaiak által készített vándorzászló, amelynek ünnepségét rövidesen meg is tartják.

De nem ilyen könnyű a brigádok közötti elsőség megállapítása. Akár mennyiséget, a minőséget, vagy takarékoskást nézzük, az első legjobb helyre nem egy, hanem egyszerre négy brigád futott be. Valamennyinek 107 százalékon túl van a termelési eredménye. Hogy ki mégis az első? Eddig nem tudjuk. Arnyit elárulhatunk, hogy az I., II., IX. és XII. brigádok között kell eldőlnie. A jövő héti minden versenyfeltételt ki kell bogarásznunk annak megállapítására, hogy ki veheti át a vándorzászlót.

Könnyebben, gazdaságosabban...

Úgy hírlik, hogy augusztus 1-ére elkészülnek a kohó műhelyeiben lázas sietséggel gyártott timföldadagoló gépek. Amint a vezetőtől megtudjuk, ez nemcsak hír, hanem rövidesen valóság lesz. Ezzel egyszeres mindenkorra megszüntetik a „vasládá” rendszert, ami nemcsak könnyebbséget, hanem anyagtakarékosságot is jelent. E mellett a gép jelentőségét növeli az is, hogy gyors és tiszta munkát végez. Segít a kohászoknak.

Ez is az embert szolgálja

A tudomány, a technika nemcsak úgy van az ember szolgálatában, hogy a fizikai munkában segíti, hanem úgy is, hogy az egészségre, a legfőbb értékre: az emberre vigyázzon. Ezt célozta a műszaki intézkedési terv is, amely most van a megvalósulás útján a kohóban. Februárban még csak feladatterv volt az egyenlirányító higanygőzének eltávolítása. Most már szerelik az elszívó berendezést, amit a kohó műszaki gárdája oldott meg.

Élnek a lehetőségekkel

A kohóban most már oda is eljutottak, hogy az üdülési bizottságnak azért fáj a feje, hogy kiket küldjön üdüni a sok jelentkező közül. Egyre magasabb az üdülési óhajtok száma, pedig a lehetőség sem kicsi. A kohászok közül eddig 32-en vehettek részt SZOT üdülétesben. Ezenkívül 12 család p'hent az üzem saját üdülőjében, úgyszintén 30 tatabányai gyerek.

Az örök elégedetlenkedők

— Úgy dolgoznak a július első két dekádjában 104,3 százalékos teljesítményt, mint ha az örök bűjt volna beléjük — mondhatná bárki, aki régen járt az Inotai Alumíniumkohóban. — Az üzem fennállása óta anyag kerül ismételt felhasználásra. Eredményeik állandó javuláshoz hozzájárul, hogy a munkaszervezést állandóan tökéletesítik. Mindig kísérleteznek, és technológiájuk sem topog egyhelyben. Meg-

szüntették azt a káros gyakorlatot, hogy csak a nappali műszakokban volt felelős vezető. Most mindenütt van s ez meg is mutatkozik a kádák állapotában. Még sincsenek megelégedve eddigi eredményeikkel. Az eddigi legjobb eredményt elérték az anyagtakarékosságban, mégis tovább takarékoskodnak, mert ez keresetüket is növeli.

Túlszárnyalják az első félév eredményeit

Megérdemli a November 7 Erőmű, hogy szóljunk az első félévi eredményéről, amelyet 104 százalékosra teljesített. Ugyanakkor kw-onként 166 kalóriát sikerült megtakarítani. Ez négyezer kalóriájú szénben számolva, 12 500 tonnát tesz ki fél év alatt s ez kétszeresen kifejezve több mint egymillió 190 ezer forintot jelent. Tehát az első félév nyereséggel zárult.

A második félév ugyanilyen eredménnyel indult. Július hónapban, 22-ig bezárólag terven felül 7,8 százalékkal több energiát termeltek. Ahogy mondják, ettől a hónaptól várják az év legjobb eredményeit, mivel most éjjeli terhelést is kaptak. Ez végérvényesen eldöntötte azt, hogy elérjék az október előtti termelési szintet. A gépek kifogástalanok, az emberek becsületesen dolgoznak, tehát minden remény megvan arra, hogy felülmúlják az első félév eredményeit.

Szórakozásra is gondolnak

Sok mindent elárultunk eddig a kohó életéből, csak azt nem, hogy itt nemcsak a termeléssel, hanem a dolgozók szórakozásával is törődnek.

A „Magyar Ezüst” kultúrotthon mellett kényelmes, tágas irodákat kiűrtették. Most folynak az átalakítások, mivel az egész földszintet a

szórakozni vágyók rendelkezésére akarják bocsájtani.

Terveznek ide: könyvtárat, olvasótermet, biliárd-, sakk-szobát, külön a kártyakedvelőknek egy helyiséget. Ezen felül egy televíziós szobát is. A rádiót már megvették. Hiába, itt jó előre gondoltak a hosszú őszi napokra, s bizonyára mindenki feltalálja magát a klubszobákban.